

Ohniska

roč. XXI (XXII)

november - december 2012

**BOH NEPRIŠIEL
NA NÁVŠTEVU**

**NAVŠTÍVENIE
ZHORA**

**ŽIVOT S BOHOM
NIE JE NUDNÝ**

JEHO NARODENINY

Boh neprišiel na návštevu

Máte radi Vianoce? Dlhú som s touto otázkou zápasila. Je to sviatok plný impulzov, svetiel, farieb, vôní, krásnych melódií a keby som ho mala opísať jedným slovom, najčastejšie sa mi vybaví slovo: sladké. Vianoce sú sladké v každom slova zmysle – a ja sladké nemusím. Keď sa zamyslíme, o čom je toto celé obdobie, musíme uznať, že sa to prinajmenšom bije so sladkosťami a blikajúcim povrchom Vianoc.

**Advent je
o očakávaní a
Vianoce o Božej
iniciatíve
zachrániť nás.**

Keď to pochopíme do hĺbky, nutne to v nás vyvolá nádej. Nádej v spojení s Bohom, v šírenie jeho lásky všade okolo seba. Nádej na silu žiť aj v tých najhorších životných situáciách, ktorú človek sám zo seba nevyžmýka. Áno, myslím si, že najviac, čo dennodenne potrebujeme, je Božia pripomienka: „Som tu aj dnes. Stojím pri tebe.“ Aj počas tohtoročného adventu bude všade okolo nás znieť koleda Narodil sa Kristus Pán. Ľudia v našom okolí teda vedia, že sa narodil, ale na nás je, aby sa dozvedeli

odpovede na otázky: Prečo sa vlastne Ježiš narodil a aké bolo jeho poslanie?

Božie slovo nám na mnohých miestach vysvetľuje misiu Ježiša, dlho očakávaného Mesiáša. Dozvedáme sa, že prišiel, aby priniesol svetlo a pravdu (Ján 1,8 a 18,37). Človek už dávno stratil schopnosť vidieť svoje pravé určenie a identitu. Zabudol, že bol stvorený Bohom a že jeho prvotným určením bolo žiť v živom vzťahu so svojím Stvoriteľom. Spôsob, akým Ježiš z Nazareta pristupoval ku každému jednému človeku, ktorého stretol, bol plný tejto prvotnej stvoriteľskej lásky. Z Písma sa ďalej dozvedáme, že Boží Syn prišiel hľadať to, čo bolo stratené, čo zahynulo. V Markovom evanjeliu (Mk 10,45) čítame, že Syn človeka prišiel, aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých. Opätovné nastolenie vzťahu medzi Bohom a človekom malo obrovskú cenu. Vďaka nej má každý z nás šancu na návrat. Tento fakt môže zníť ako niečo vzdialené a abstraktné. Súčasníci Ježiša Krista však okúsili zmenu a novozískanú slobodu vo svojich životoch veľmi hmatateľne: slepí zrazu videli, chromí vstali a chodili, nemí velebili Boha, dokonca mŕtvi boli vzkriesení (Lk 7,18-23). Príchodom Ježiša Krista sa predefinoval pojem život – a to sa môže stať aj v tvojom živote, ako aj v živote ľudí v tvojom okolí. Ježiš sa narodil, aby nám priniesol život, a to život v hojnosti (Ján 10,10). Bohatstvo a prejav jeho prítomnosti v našich životoch môže osvetliť akú-

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Braňo Schmogrovits
Martina Výbošťoková

koľvek tmu okolo nás. Životy ľudí v našom okolí majú byť dotknuté a zmenené Božou slávou, ktorá sa prejaví práve cez nás!

Keď hovorím, že nemám rada Vianoce, myslím pod tým to, čo sme z nich my ľudia urobili. Sladkosti, svetlá, hudba a kulisy sú dokonalé. Ale ľudia, ktorí žijú okolo mňa potrebujú nielen piesne, pohľadnice a sladkú chuť nádeje, ktoré pominú do začiatku januára. Potrebujú vedieť a vidieť, že Boh neprišiel na návštevu pred 2000 rokmi, ale má tu trvalý pobyt.

My, ktorí mu chceme byť k dispozícii, byť jeho rukami, ústami či úsmevom, môžeme rozdávať nádej, chlieb či ošatenie. A tiež vystrieť pomocnú ruku či vysloviť slovo, ktoré uzdraví a vyslobodí. Také sú v mojom ponímaní dokonalé Vianoce – rozdávať nádej každý deň. Odovzdať všetkým, ktorí sú ochotní počúvať, Božiu správu: „Som tu aj dnes. Stojím pri tebe.“ Ak budeme rozdávať nádej každému vo svojom okolí, a je to ľahšie, ako si to často myslíme, každý deň môžeme prežiť pravé Vianoce – začiatok živého vzťahu Boha a človeka. A práve tým odpovieme na otázku: Narodil sa Kristus Pán – ale prečo vlastne...?

**Žehnám Vám
neustály Boží
pokoj, život v
hojnosti Božej
prítomnosti a
radosť z Jeho
príchodu!**

Gabriella Kopas

Kedy sú vlastne Vianoce?

Keď je poupratovaný byt?
Keď sú nakúpené darčeky?
Keď sú napečené sladkosti?
Keď sa minú peniaze, odložené na Vianoce?

ALEBO:

Keď jeden
človek po-
vie druhé-
mu:

„Mrzí ma
to, odpusť
mi. Skús-
me to ešte
spolu znova.“

Keď človek vidí, že nie je sám.

Keď dieťa začne hovoriť so svojimi
rodičmi.

Keď rodičia berú svoje dieťa vážne
a majú naň čas.

Keď ľudia znovu prežívajú nádej a
radosť zo života.

A:

Keď si uvedomíš, že peniaze, jedlo,
auto, dovolenkové cesty, postavenie
a vzhľad nie sú všetkým.

Keď si uvedomíš, že lásku dávať je
viac, ako lásku brať.

Keď si uvedomíš, že Boh u teba
klope, chce s tebou hovoriť a obda-
rovať ťa.

Rodinné putá

Práve som na Balkáne. Tu tikajú hodiny úplne inak. Tu ešte rodina stále veľa znamená. A ešte ako veľa. Rodina neobsahuje len malú rodinu s rodičmi a deťmi. Znamená celý rodinný klan. Obsahuje niekoľko generácií. Každý pozná rodinnú históriu – rodinné príbehy. Spomienky sú živé. Tie, ktoré sa stali pred dvadsiatimi, päťdesiatimi alebo sto rokmi. Sú medzi nimi aj bolestivé spomienky na ohrozovanie, či utláčanie ďalšími klanmi. Rodinné putá sú silné. Aspoň, že tu už neplatí zákon o krvavej pomste, tak ako to stále ešte platí v niekoľkých susedných krajinách.

Tu mi prichádza na um slovo proroka. Cítuje príslovie:

„Otcovia jedli trpké hrozno, ale synom stŕpli zuby.“

Skutky rodičov viažu aj ich deti. Ale prorok hovorí v mene Božom, že to tak už v Izraeli nebude. Každý má byť zodpovedný za vlastné činy.

z negatívnych rodinných pút. Len tak sa stanú dospelými a prevezmú zodpovednosť viesť svoj vlastný život.

Stať sa dospelými a zodpovednými nie je nutné len na Balkáne. Dospelí ľudia, ktorí prevezmú zodpovednosť za svoje slová a činy, sú rovnako schopní ukázať svojim deťom cestu do života, plného zodpovednosti za svoj život. Naša spoločnosť potrebuje práve takéto rodiny.

*biskup Patrick Streiff,
z nemč.preložil braňo*

Jeho narodeniny

Čas adventu stojí pred našimi dverami. Advent znamená príchod. Pripravujeme sa na Ježišov príchod.

Ved' „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v neho, nezahynul, ale mal život večný.“ (Ján 3,16)

Aký veľkolepý prísľub. Ježiš sám svedčí, na čo prišiel a čo my, ktorí v neho veríme, v budúcnosti dostaneme.

Náš život má cieľ, zmysel a veľkú nádej. My kresťania vieme, čo bude po smrti. Smrťou síce pozemský život končí a namiesto neho začína nový život, večný život v Božej prítomnosti, jeho blízkosti. Ježiš musel prísť na svet, aby každému z nás dal svoj život. Aby nám ľudom pripravil cestu k večnému životu. Jeho život za náš život! A každý rok na Vianoce si pripomíname Ježišove narodeniny. Oslavujeme vlastne jeho narodeniny, na jeho česť a na našu radosť a blaho.

U mnohých našich susedov a priateľov stoja v popredí darčeky. Myslím si, že aj to je dôležité a patrí to k Vianociam. Spolu oslavovať, obdarúvať a nechať sa

obdarovať, tráviť čas s rodinou alebo priateľmi, naš dom alebo byť pekne slávnostne vyzdobit', postaviť stromček a mať z toho radosť.

Ale toto nemá byť na Vianoce to hlavné. Upriameme svoju pozornosť na podstatu osláv:

Ježiš sa stal človekom, prišiel ako dojča na svet a jeho rodičia Mária a Jozef sa oňho s láskou starali. Spoznávame, že Ježiš bol človekom a zároveň Bohom. Je to vskutku neuveriteľné, že Boh, Stvoriteľ všetkého, z čistej lásky k nám, ľudským deťom, poslal svojho milovaného Syna ako bezbranné dieťa, mládenca a muža na zem.

A majme pred očami: Preto, že to Ježiš urobil, prešiel všetkými štádiami existencie, vie, o čo v živote ide, po-

zná z vlastnej skúsenosti starosti, potreby, ale aj radosť pozemského života. Nemáme teda Boha „teoretika“, ale Boha „praktika“! Je to veľká pomoc pre našu vieru. Preto mu dôverujeme, berieme ho vážne a nasledujeme ho.

Prajem Vám, aby ste si tento zázrak v prichádzajúcom čase adventu a Vianoc znovu uvedomili.

Tešte sa spolu so mnou (aj so spolupracovníkmi evanjelizačnej práce) na narodenie Ježiša, na najväčší a najlepší vianočný dar pre každého z nás.

Narodil sa Spasiteľ, teš sa kresťan, inak by si všetko stratil na večnosť.

Tešte sa zo srdca, všetci kresťania, pod' sem k dieťaťku v maštali,

Tešte sa zo srdca, všetci kresťania, pod' sem k dieťaťku v maštali...

(Evanjelický spevník pieseň 49)

*Váš Hans-Martin Kienle
vedúci stanovnej misie
(z nemč.prel Ľil J. Ďurik)*

Navštívenie zhora

Volám sa Martin a mám 36 rokov. V roku 1999 som prijal Pána Ježiša do svojho života ako svojho osobného Pána a Spasiteľa a vydal som mu svoj život. Pred týmto obdobím som bol ťažkým narkomanom, popíjal som alkohol a bral všetky legálne aj nelegálne drogy. Takisto som bol zlodejom a žil som hlboko v hriechu....

Po mojom návrate som sa začlenil do bežného života. Niekedy, keď som sa cítil pod tlakom, namiesto Božej rady „poďte ku mne všetci, ktorí ste unavení a Ja vám dám odpočinutie“, som sa ventiloval pivom.

Od momentu, kedy Pán Ježiš vstúpil do môjho života, sa veci začali meniť. Išiel som do strediska Teen Challenge a odovzdal Bohu svoju závislosť na drogách a On začal meniť môj život, oslobodil ma od nich a dal môjmu životu nový zmysel. Už vtedy Pán hovoril ku mne aj o tom, aby som mu odovzdal aj alkohol, ale aj keď v mojich myšlienkach som vedel, že alkohol nie je pre mňa dobrý, povedal som si, že niekedy si jedno, dve pívá nie je zlé dať. Pán jedná s nami ako gentleman a nie ako násilník, a vtedy som pochopil, že mi Pán hovorí: Dobre Martin, uvidíš, ako to budeš zvládať. Ja som tu pre teba v každom momente tvojho života, aby som ti podal pomocnú ruku. Úspešne som dokončil program Teen Challenge a išiel študovať na biblickú školu do Dánska.

Potom som odišiel pracovať na päť rokov do Anglicka. Tam sa moje popíjanie postupne zvyšovalo, až som sa dostal do bodu, kedy som si začal uvedomovať, prečo mi Pán radil odovzdať mu aj toto. Po návrate naspäť na Slovensko som začal mať už aj rôzne psychické problémy a začínal som si uvedomovať, že som závislý na alkohole. Rozhodol som sa ísť na liečenie a tam počas troch mesiacov som prosil Pána, aby zobral odo mňa aj túto závislosť a že si uvedomujem, že som spravil chybu. Denne som si čítal Bibliu a za 3 mesiace som ju prečítal celú. Pán Ježiš ma vypočul, čakal na mňa ako Otec v príbehu o márnotratnom synovi (Lk 15).

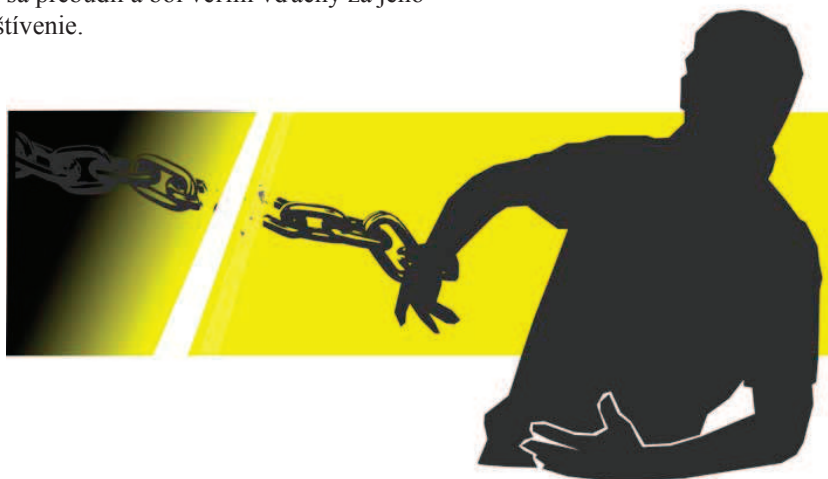
Minulý rok som prestal úplne piť alkohol. Pán Ježiš zobral odo mňa aj pokušenie

a chuť po ňom. Sedem mesiacov som sa modlil a prosil Pána, aby mi vysvetlil prečo to všetko muselo byť. Asi pred dvoma mesiacmi sa stalo niečo nádherné a zázračné. V noci počas spánku prišiel Pán ku mne do sna. Tá nádhra sa nedá opísať. Zaplavil ma pocit lásky, pochopenia, nijaké odsudzovanie alebo strach. Bez jedinej mojej otázky mi Pán začal vysvetľovať, prečo to všetko bolo. Uvedomil som si, že som vedel vo svojich myšlienkach, že potrebujem slobodu od všetkého, čo zväzuje, ale v svojom srdci som si pripustil len to, s čím som bol v koncoch a beznádeji (tvrdé drogy atď). Pán mi povedal: „Nechal som ťa prejsť temným údolím, aby si si uvedomil a pripustil v srdci, že potrebuješ slobodu aj od alkoholu.“ Ten sen trval možno 15 minút, ale mne to pripadalo, ako keby sme spolu rozprávali hodiny. Pán mi dal nádherné zaslúbenia, ale aj jedno varovanie. Povedal: „Ak by si prestal so mnou kráčať a opustil ma, vydám ťa znova do Egypta, ale neopustím ťa, ani ťa nezanechám a nikto ťa nevytrhne z mojej ruky“. Vtedy som zakričal: „Pane, nikdy Ťa nechcem opustiť!“ Pán sa na mňa pozrel a povedal: „Čo som započal v tvojom živote, dokončím“. Potom odišiel. Nadránom som sa prebudil a bol veľmi vďačný za jeho navštívenie.

Uvedomil som si, že jeho cesty nie sú našimi cestami a jeho myšlienky veľmi často nie sú našimi myšlienkami. On chce pre nás len to dobré, ale aby to mohol konať, musíme mu vydať svoje srdcia a nechať sa ním denne premieňať na jeho obraz. Tak môže konať svoje zaslúbenia v našich životoch. Keď si denne čítam Bibliu, začínam chápať, prečo Boh vydal svoj národ do otroctva Egypta, Babylóna, atď. Lebo prestali vo svojich srdciach kráčať s ním a zabudli na zmluvu s ním, ale vždy im prisľúbil, že ich vráti na zaslúbené miesto v určený čas, a tak aj urobil. Náš Boh sa nemení, je rovnaký včera, dnes aj naveky. Denne na nás čaká s otvorenou náručou. Je ešte veľa vecí, z ktorých ma oslobodil, uzdravil, fyzicky aj psychicky. Ale o tom vám porozprávam inokedy.

Nech je požehnaný jediný pravý Boh a Jeho jediný syn Pán Ježiš Kristus. Vďaka za Ducha Svätého, ktorý nás denne vedie, vyučuje, usvedčuje a posväcuje tak, ako s ním kráčame. Buďte všetci mocne požehnaní.

Martin

Dobrý zbor

Mladá Slovenka odišla na študijný pobyt do Londýna. Napísala: „Jednou z prvých vecí bolo nájsť si dobrý zbor. Hneď v prvý víkend som navštívila tri a do jedného z nich odvtedy chodím každú nedeľu. Hneď od začiatku som sa v ňom cítila ako doma. Postarali sa o to ľudia, ktorí si ma všimli, prihovorili sa mi, zaujímali sa o mňa a hneď ma pozvali na stredajšie biblické štúdium pre medzinárodných študentov.“

V zbore ma zaujal aj spôsob, akým počas bohoslužieb pristupujú k Božiemu Slovu. Je dávaný neuveriteľný dôraz na hlboké porozumenie biblického textu, aký som asi doteraz nezažila. Celý mesiac bola na nedeľných zhromaždeniach séria štyroch kázaní na tému: Kresťanská misia – na základe textu Lukáš 10. kapitola. V štvrtú nedeľu, po ukončení témy, bola asi polhodina vyhradená na otázky a odpovede. Ľudia mohli sms-kou poslať akékoľvek otázky a potom pastor na niektoré z nich odpovedal. Za mesiac, čo som tu, som stihla aj štúdium 6.-8. kapitoly Marka, ktorého študujeme v stredu

na skupinkách. Už teraz sa cítim veľmi obohatená a som vďačná, že tu už nie som stratená.“

Služba novým ľuďom v zbore

Musíme si uvedomiť, že noví návštevníci nepoznajú jazyk, ktorým hovoríme, nepoznajú ani piesne alebo možno ani názov cirkvi, ani to, kedy majú vstať alebo si sadnúť. Pretože tieto veci nepoznajú, cítia sa ohrození. Preto im v týchto oblastiach musíme pomôcť.

Mnohí ľudia nemajú radi cirkev, pretože cítia, že:

- kázne sú nudné a nemajú žiadny význam pre ich život
- príliš veľa času sa trávi hovorením o peniazoch
- zhromaždenia sú veľmi dlhé

Dobre pripravené stretnutie, kde hostia zažijú skutočnú Božiu prítomnosť, je dôležitým faktorom pre ich návrat. Musíme sa uistiť, že naše zhromaždenia nie sú iba stretnutiami, ale že sú to chvíle stretnutia s Bohom.

na pokračovanie priprav. MB

**„Ked' dáme ľuďom pocítiť, že ich máme radi,
nebudeme mať prázdne kostoly.“**

evanjelista D. L. Moody

Aká hlúpoať

V predvečer prvej adventnej nedele zvyknem zavesiť svietiacu hviezdu na balkóne. Každý rok to pre mňa znamená veľmi veľké vypätie. Príslušný hák je totiž tak vysoko, že ho s námahou dosiahnem iba pomocou rebríka. Dlážka nie je rovná, rebrík sa kýva. To je pre mňa riskantný telocvik. Taká výška však musí byť, aby adventné svetlo bolo zďaleka vidieť. Tentoraz sa mi celkom dobre podarilo. Hviezda pevne visela a v správnej výške. Kábel som viedla okolo obloka a upevnila ho na jeho ráme. Všetko v poriadku? Zapnem, ale hviezda zostala tmavá. Aká hlúposť! Mala som žiarovku vopred vyskúšať. Teraz musím zasa všetko rozobrať.

O niečo neskôršie som stála s hviezdou v obchode s elektrospotrebičmi. Predavačka povedala: „Žiarovka sa nedá vybrať. Otvor je príliš úzky“. „To pred-

sa nie je možné“, odporovala som, ale nevedela, ako sa dostať cez malý otvor k žiarovke. Telefonovanie! Nejaký odborník by mal pomôcť. Obchod sa medzitým naplnil. Všetci trpezlivo čakali. Predavačka vzala hviezdu a zasunula kábel do zásuvky. Čo sa to stalo? Moja hviezda svietila jasne a krásne. Predavačka povedala: „Asi ste ju nezasunuli dosť pevne do zásuvky“. „Ach, ja som ju vôbec nezasunula do zásuvky, na to som zabudla!“ odpovedala som. Ľudia sa v obchode šialene rozosmiali. Mali svoj adventný vtip. „Bez šľavy niet sily“, to už teraz nikdy nezabudnem. Platí to však iba pre hviezdu a iné osvetľovacie telesá?

*z nemčiny M.Z.,
Entscheidung 6/09*

**Požehnané a pokojné prežitie
oslavy narodenia Spasiteľa a Nový
rok naplnený Božou prítomnosťou
praje všetkým čitateľom**

*kolektív Redakčnej rady Ohniska
a spolupracovníkov*

Na koncert Johna Schlitta do Levíc sa 6.októbra 2012 vybralo aj niekoľko ľudí zo Sereďe a okolia. Opýtali sme sa ich na zážitky a na otázky odpovedal Jerry Meliška.

S akými pocitmi si išiel na koncert?

Veľmi som sa tešil! Výborné bolo už len to, že sme sa dali dokopy piati „exkapelníci“, dnes už neexistujúcej nemenovanej hudobnej skupiny (Myrra, pozn.redakcie), alebo aj ako tí, ktorí boli priaznivcami skupiny Petra

li“. Hoci bol na pódiu sám, nemal to ľahké. No dokázal, že je skvelý hudobník s veľkým srdcom. Priniesol so sebou výbornú hudbu a skromné vystupovanie. Spieval staršie, známe hity so skupinou Petra i z posledného svojho albumu.

Ktorá pieseň bola podľa teba najlepšia?

Myslím, že najmä pieseň **I am On the Rock** (Som na Skale) priviedla publikum do „varu“. Veľmi dobré bolo, že John pridal aj niektoré nám známe chválospevy. Počas spevu sa na veľkoplošnej obrazovke premietali texty piesní v slovenčine. A piesne John dopĺňal sprievodným slovom.

Skvelý hudobník a veľkým srdcom John Schlitt

a išli sme na tento koncert do Levíc. Cesta nám prešla veľmi rýchlo, lebo sa spomínalo na časy, kedy sme mali na hlave viacej vlasov ☺ a hudba nám robila radosť. Myslím tým tvorbu, hranie. Tým nechcem povedať, žeby sme sa z hudby dnes netešili. Veď aj to bol jedným z dôvodov, prečo sme tam išli.

Na koncerte hrali aj dve predkapely.

Prvá bola skupina *noXcuse* a potom *Richard Čanaky* so skupinou *F.B.I.* Záštitu nad koncertom prevzal samotný primátor Levíc **Š. Mišák**, ktorý sa krátko prihovril k publiku a potom pozval na pódium **Johna Schlitta**.

John Schlitt spieval sám. Aké to bolo?

Po úvodnom pozdrave sa John poďakoval kapelám za to, že koncert dobre „naštartova-

Mnohí slávni speváci prejdú v živote aj „pekľom“. Ako to bolo u Johna Schlitta?

Hovoril o svojej minulosti, ako začínal s hudbou. S kapelou *Head East* sa dostal na pomyselný vrchol, odkiaľ však prišiel aj strmý pád (alkohol, drogy) na samotné dno ľudského bytia. Dostal vyhadzov od vlastnej skupiny, ktorá sa takisto zmietať v rovnakých problémoch. Johnova manželka v tomto období uverila v Pána Ježiša, a keď John uvažoval nad samovraždou, poradila mu, aby navštívil pastora. Poslúchol ju. Ako sám povedal, k pastorovi išiel sám a od pastora sa vrátil s Duchom Svätým a tak už nikdy nebude kráčať životom sám.

To je úžasné! A aký bol záver koncertu?

Po odchode z pódia si ho publi-

kum vyžiadalo naspäť. Prdal teda ešte jednu pieseň s tým, že si musí šetriť hlasivky na nedeľu, kedy má slúžiť v zbore Cirkvi bratskej. Po koncerte sme sa s Johnom defotili a nakúpili CD-čka.

Jerry, ty jediný si sa vybral do Levíc aj v nedeľu ráno.

Áno, nemohol som si nechať utiecť takú výnimočnú príležitosť. John slúžil v zbore Cirkvi bratskej. Teraz viacej hovoril a menej spieval, ale aj tak jeho služba bola požehnaná pre všetkých zúčastnených. Hovoril o svojich začiatkoch, samotnej službe v skupine Petra, ako po odchode zo skupiny hľadal svoje miesto v hudbe a poslaní v evanjelizácii.

Povedal aj nejaký odkaz pre Ľudí?

Povzbudil nás, aby sme spoločne slúžili ako tím, ako telo Kristovo a vyjadril radosť, že spoznal aj na Slovensku svojich bratov a sestry v Kristovi. Na záver sa poďakoval za pozvanie a pohostinnosť a ako dar dostal Bibliu v slovenskom jazyku. Som Bohu vďačný za tohto brata, jeho službu a za možnosť byť na tomto stretnutí.

Ďakujeme za rDhDd: milena

ZASMEJME SA

Prváčik sa modlí:

Milý Pán Ježiš, my Ťa máme všetci veľmi radi! Preto Ťa prosíme, dávaj na seba dobrý pozor, lebo keby sa Ti niečo stalo, tak by sme sa všetci dostali do riadnej kaše! Amen.

Matka hovorí svojej dospievajúcej štrnásťročnej dcére:

- „Mali by sme sa o niektorých veciach vážne porozprávať.“

- „A čo chceš vedieť, mami?“

Raz po bohoslužbe hovorí chlapec mamičke:

„Mami, rozhodol som sa, že keď budem veľký, budem kazateľ.“

„Prečo nie,“ - hovorí mama. „Ale čo tak zrazu?“

„No, aj tak musím chodiť do kostola. Tak som si povedal, že oveľa väčšia sranda je stáť a hulákať, ako iba sedieť a byť ti-cho.“

Právnik, lekár a kazateľ raz išli spolu na lov. Natrafili na jeleňa a všetci naraz vystrelili.

Jeleň padol, ale nebolo jasné, kto ho vlastne skolil. Tak nad ním stáli a hádali sa, kým neprišiel horár.

Poprosili ho o radu ako odborníka, nech rozhodne ich spor.

Horár zastrelené zviera prehliadol a prehlásil: „Je úplne jasné, že ho zastrelil kazateľ.“

Právnik sa na horára podozrievavo pozrel a pýta sa: „Ako ste to tak rýchlo zistil?“

„Jednoducho. Strela išla jedným uchom dnu a druhým von.“

Dojmy z koncertu Johna Schlitta

Michal: Bolo SUPER!

Braňo: Som maximálne spokojný.

Peter: Koncert bol, aj Johnko prišiel, zapieval, aj hitovky, čo srdiečko pohladilo, potom sme ho ako prví odchytili a urobili fotečku- a povedali mu, že bol našou múzou pred 20-timi rokmi. Bol strašne šťastný, až mu slzy vypadli...

Ako si nás pomýlili s Tublatankou

Predtým, ako vyslovím dojmy z koncertu J. Schlitta, rád by som opísal, ako sme „za našej mladosti“ zistili, že nejaká kresťanská rocková skupina Petra existuje. Pred vyše 20-timi rokmi sme sa taktiež zaujímali o zahraničnú kresťanskú hudbu. Medzi najznámejšie patrili Praise and Worship, nám dobre známe chválospevy, z ktorých mnohé boli preložené a doposiaľ sa spievajú v zhromaždeniach. Až prišli roky 1992-1993 a s nimi koncert americkej speváčky Janny v Topolčanoch, ktorá hrala modernejšiu „syntetizátorovú hudbu“. Po koncerte sa predávali

kazety a medzi nimi aj album Beyond Believe skupiny Petra. Obal bol zaujímavý, pretože tam boli odfotené osoby stojace vo veľkom hangáry pri lietadle. Viac sme nevedeli.

Pamätám sa na slová s. Mileny, keď kazetu kupovala: „Má zaujímavý obal, uvidíme, čo to bude“. A neskôr to naozaj zistila :) . Bol to rockový žáner, ktorý dovtedy v kresťanských kruhoch u nás nebol známy a u niektorých kresťanov ešte dlho v ušiach rezonoval ako niečo, čo je „svetské“. Pamätám si na jedného brata, ktorý po vypočutí uviedol, že to nemá s kresťanstvom nič spoločné. Svoj názor zmenil, keď uvidel zostrihy z videa, kde skupina Petra hrá na pouličných evangelizáciách a modlí sa za ľudí. Pre nás sa týmto otvoril nový obzor, ako vnímať kresťanskú rockovú hudbu. Ak by som to mal vyjadriť stručne, poviem: „Dostalo nás to“. Začali sme si vyrábať tričká s nápisom Petra a s hudobnými nástrojmi a nechýbali ani verše z Biblie. Netrvalo dlho a založili sme hudobnú skupinu a snažili sa skladať piesne s rockovým podtónom.

Dovoľte mi spomenúť len jednu skúsenosť: V tej dobe prebiehala práca s odsúdenými v nápravnom výchovnom ústave v Hrnčiarovciach nad Parnou (Trnava).

Každú nedeľu sa chodilo zvestovať evanjelium a občas sa konal koncert v miestnej telocvični. Raz v nedeľu sme tam mali ísť zahrať. Priznám sa, že veľkú účasť sme nečakali, nakoľko na pravidelné stretnutia nechodilo veľa odsúdených. Naše úsmevy však zamrzli, keď sme sa dozvedeli, že tam niekto rozhlásil, že príde skupina Tublatanka a dohrnulo sa asi 350 odsúdených. Všetky miesta boli obsadené. Takú trému pri hraní som dovedy nemal. Sem tam sa mi podarilo aj nejaké to sólo na el.gitare pokažiť, ale nám išlo hlavne o to, aby sme oslávili nášho Boha. Myslím, že odsúdeným sa to veľmi páčilo, čo nakoniec ocenili veľkým potleskom.

Ale vrátim sa k skupine Petra. I keď po jej objavení prišli ďalšie rockové kapely Whiteheart, Whitecross (najviac sa mi páči album In the kingdom), Petra na čele so J.W.Schlittom zostáva a zostane pre mňa priekopníkom zahraničnej rockovej kresťanskej hudby na Slovensku.

A aký bol jeho koncert v Leviciach? Dojmy sa ťažko opisujú, pretože celý koncert bol naozaj perfektný. John spieval veľa piesní zo svojho nového sólového albumu, ale keď „vytiahol stariny“, na ktorých sme „vyrastali“, bol to neuveriteľný zážitok. A bolo to vidieť aj na publiku, keď začalo spievať s ním. Len jedna vec ma trochu sklamala. Účasť. Neviem, možno to bolo slabou propagáciou koncertu, ale narátal som cca 500 - 600 ľudí, myslím si, že spevák takýchto kvalít si zaslúži väčšie publikum. Ale inak bolo super.

Boh Vám žehnaj.

Miro Peregrin, red.krátené

Podme spolu na dovolenku!

Zmena ✓
prostredia

Čerstvý ✓
vzduch

Spoločenstvo ✓

Oddych ✓

Turistika ✓

**Ďalšie informácie o tom kde, kedy,
a za koľko čakajte už čoskoro
vo vašom Ohnisku.**

...poČÍTAME s vami.

*To platí
aj pre teba...*

Na každom záleží!

V týchto dňoch ma zaujala správa v sekulárnych novinách: Evanjelizácia v mesiacoch. Toto slovo bežne človek nečíta v upútavkách, preto som rýchlo klikla na článok, ktorý opisoval „novú“ evangelizačnú a misijnú stratégiu rímskokatolíckej cirkvi pod hlavičkou *Missio ad gentes*. Preto tie úvodzovky v prívlastku, lebo ide o návrat k úplne prvotnému apoštolskému modelu šírenia evanjelia – každá jednotka *missio ad gentes* pozostáva z jedného duchovného, 3-4 väčších rodín (na niektorých miestach sa k nim pridajú aj niekoľkí slobodní) a usadia sa s mandátom evangelizovať sekulárnych, neveriacich ľudí či pohanov v ich vlastnom prostredí, stretávajú sa v domácom prostredí. Táto stratégia nie je nová, ale pápež prednedávnom inauguroval 13 takýchto jednotiek v Európe (k nám najbližšie na Ukrajinu a v Maďarsku), a tým vysielal signál pre všetkých kresťanov na svete: na každom veriacom záleží!

Laická služba bola základným pilierom metodizmu od prvej chvíle. Nechajme sa znovu inšpirovať odhodlanosťou našich katolíckych bratov a sestier niesť evanjelium do sveta a neočakávať, aby svet prišiel do našich sál!

GaKo

Interiér modlitebne v Kamenici

Zborový dom v Kamenici

Misijný tím vrátane br. Vukstu

Život s Bohom nie je nudný

Na pŕezvanie kórejských misi-DnárDk Jamie a Kim slúžil 30. 9 – 2. 10. 2012 v Trnave misijný tím z Južnej Kórey a Veľkej Británie. Ich činnDst' bDla zameraná hlavne na bezplatné DšetrDvanie zubDv ľudDm z Dkraja spDIDnDsti (viacerí členDvia tímu sú zubní lekári s viacrDnDu praxDu). PDpřitDm v rDzhDvDrDzh zvestDvali evanjelium... IšlD D spDjenie evanjelizačnéhoD zvestDvania s praktickDu pDmDnDu. PôvDne mali slúžiť v Trnave dlhšie, ale z rôznych dôvDdDv nemDhli a tak sa hľadalDnáhradné riešenie. NDa tDpřišlD... V utDrDk 2. 10. mi DkDID Dbeda zavDala misiDnárka Jamie, že sa tDuž vyriešilD Ide sa dDKamenice, dedinky vzdialenej asi 20 kilDmetrDv... Ďalej sDm už prepDšul, ale pDchDpil sDm, že sa ide dDnejakej dediny pri Trnave. Vzal sDm si Bibliu a fDdaparát s radDšt'Du, že prežijem zaujímavé pDpDudnie... Jednému bratDvi zD zbDru sDm ešte pDvedal, že by sDm sa mal vrátiť dD začiatku biblickej hDliny. ND keď sDm sa stretlD s Jamie, tá ma hneD

vyviedla z omylu. „Ide sa do Kamenice, dedinky vzdialenej asi 20 km, ale od UKRAJINSKÝCH hraníc“, samozrejme na tej ukrajinskej strane. Povedala, že mám 40 minút na zbalenie. Ostal som ako ovalený a rDzmýšľal, čD skôr a či vôbec ísť. Ale išiel sDm. A neľutujem...

Vydali sme sa na cestu pDDbede na dvDch autách a cesta nebDla vôbec jednDluchá. Celý čas pršalD K tDmu sa pridávala únava. Na hranice sme prišli DkDID pDmDci a tam nastali d'alšie kDmplikácie. A tak sme dD Kamenice prišli až nadránDm D 2:30 (Na Ukrajine už bDID 3:30). Ja sDm vlastne ani netušil, kde sme prišli. Až ránD sDm zistil, že sa nachádzame v priestDrDch mDdlitebne ECM v Kamenici. PDčas celéhDnášHD asi 2 – dňDvéhD pDbytu sme zakúšali pDhDstinnDst' zDstrany rDdiny brata Vasilu Vukstu – superintendenta a kazateľa zbDru v UžhDrDde, jehD manželky Ally – kazateľky zbDru v Kamenici, celej ich rDdiny ale aj Dstatných (nielen) členDv zbDru. Splnili nám všetkD, čD nám videli na Dčiach a častDaj viac.

ZbDr v Kamenici má asi 100 členDv. Majú rDzbehnúť službu s mládežDu – stretnutia navštevuje asi 30 - 40 mládežní-

kDv a je za ňu zDdpDvedná ses. Vasilina Babych. NiektDrí z nás sa zúčastnili mládežníckych mDdlitieb. Vidieť mladých ľudí zápasit' v mDdlitbách za seba, zbDr, cirkev, kazateľDv – tD je sila. Okrem tDhD sme cestDu dDmDv krátkD navštívili zbDr v UžhDrDde. Hlavná náplň práce nášHDtímu bDID bezplatné DšetrDvanie zubDv, a tD členDm miestnehD zbDru a ľudDm z rómskehd zbDru ECM, z dedinky pri UžhDrDde. Ja sDm pDnáhal hlavne s prekladDm (bD sDm prekvapený, že sa tam dalD celkDm dDbre dDdzumiet'). NakDniec prišiel čas DdchDdu a priznám sa, nelúčilD sa nám ľahkD Aj napriek tDmu, že sme tam bDli iba dva dni, lúčili sme sa, akD keby sme sa pDznali rDky. SDm vďačný BDU, že mi dal zakúsiť, aký je dDbrý a že mi nečakane splnil dávnu túžbu môjhD srdca – zúčastniť sa misijnej cesty na Ukrajinu. Verím, že tD nebDla mDja pDsledná cesta a už teraz rDzmýšľam nad d'alšími mDnDst'ami budDvania vzťahDv medzi našimi zbDmi a zbDmi na Ukrajine.

Štefan Rendoš

Nový biskup pre episkopálnu oblasť Eurázia

V dňoch 17. – 21. októbra 2012 sa v litovskom Kaunase konala Centrálna konferencia ECM pre severnú Európu a Euroáziu. Zvolili brata **Dr. Eduarda Khegay** za biskupa na miesto Dr. Hansa Vaxbyho, ktorý na konci roka odchádza do dôchodku.

Eduard Khegay sa narodil 20. 4. 1970 v kazašskej Alma-Ate. Žije v Moskve a od roku 2005 je asistentom biskupa Hansa Vaxbyho. Je ženatý, s manželkou Viktoriou Nogay majú jedenásťročnú dcéru Ludmilu.

Čo sa stalo z Vianoc?

Nedávno som sa rozprávala s dvomi dievčatami. Spomínala som im, ako sme voľakedy natlačení v autách alebo v objednanom autobuse pochodili na Štedrý deň veľa rodín v okolitých mestách a dedinách. Domov sme sa vracali okolo polnoci, ale nadšení, že sme boli spolu a zároveň mohli navštíviť našich starých bratov a sestry. Aj noví ľudia chceli ísť s nami, z čoho mali niekedy doma problémy, pretože sme odchádzali v čase Štedrej večere. Občas sme spievali na námestiach, na dvore detského domova a väznice a širili tak radosť, ktorú nám Boh dal.

Prekvapila ma informácia, že dnes sa ľudom ponúkajú pôžičky na vianočné darčeky. Čo sa to stalo z Vianoc? V knihe DETI PÍŠU BOHU sú veselé detské výroky. Jedno dievčatko napísalo: „Bože, keď si začal s Vianocami, tušil si, čo sa z nich vyklúje?“

Dávať darčeky a potešiť blízkych je pekný

zvyk. Nič by však nemalo zatieniť ten najväčší Dar, ktorý dal Boh svetu. Z dieťatka na vianočných pozdravoch sa stal Kráľ, Záchranca od hriechov, Pán Ježiš Kristus, živý Boží Syn. Naše životy chce naplniť nádejou, radosťou, pokojom. A to si máme na Vianoce pripomínať.

Nákupné centrá sú plné. Aj Betlehem bol vtedy plný ľudí a hluku. Zamyslime sa, či sa nepotrebujeme v tomto adventnom čase utíšiť. Ľahko sa môže stať, že budeme tak pohltení nakupovaním, zháňaním a prehnaným upratovaním, že nebudeme počuť hlas anjela. Ten priniesol radostnú správu o narodení Spasiteľa nie do hluku v Betleheme, ale v noci na tiché polia pastierom.

Milena Belková

Evanjelium znelo z úst detí

O päť sme raz boli v Jelke na spoločnej víkendovke pre deti a opäť nám bolo spolu veľmi dobre. ☺ Mali sme spoločné zhromaždenia, tvorili sme, športovali, varili, súťažili... ...a ešte niečo. Niečo, čo sme nerobili ešte nikdy predtým. Vyrázili sme totiž do ulíc Jelky podeliť sa s ľuďmi o evanjelium.

A ako to celé vlastne bolo? Hneď vám to prezradím.

V sobotu ráno sme začali „minizhromaždením“, kde sme si pripomenuli význam jednotlivých farieb Knihy bez slov (stručne hovorí základy evanjelia), o ktorých sme počuli večer predtým na zhromaždení. Potom sme sa rozdelili do menších skupínok, kde sme sami skúšali, ako by sme o tých farbách rozprávali druhým. Každý dostal šancu. Skúšali si veľkí i malí. Všetkým to išlo výborne a väčšine sa to veľmi páčilo.

Po doobedňajších workshopoch, dobrom obede a krátkom oddychu, sme sa opäť stretli. Vysvetlili sme si, že vedieť evanjelium je ako mať v rukách liek na smrteľnú chorobu. A hovoriť ho je ako ponúknuť tento liek na záchranu druhým. S týmto vedomím sme v našich malých skupinkách vyrázili do

dediny podeliť sa o túto vzácnu správu s čo najviac ľuďmi.

Prvé pokusy boli trochu bojazlivé, ale ako sme postupovali ďalej, mali sme viac a viac smelosti i radosti zo zdieľania. V našej skupinke neskôr takmer vznikla „hádk“ o to, kto bude hovoriť s ďalším človekom. V inej skupinke sa to dokonca tak dotklo jednej pani, že sa otvorila a podelila o to, čo ju v hĺbke srdca veľmi trápilo. Hovorili sme evanjelium takmer 40 ľuďom a ani raz sme nedostali negatívnu reakciu. Samozrejme, že nie všetci boli nadšení tým,

čo počuli, ale nikto nebol agresívny či zlý a nech už si mysleli čokoľvek, majú „z a s i a t e“ v srdci semeno, ktoré sa nestratí.

Vďaka Pánovi, keď sme sa vrátili, mali sme radosť na tvárach i v srd-

ci a zhodli sme sa, že to bolo dobré a vôbec nie ťažké. Prekonali sme svoj ostych, ochutnali radosť zo zdieľania sa s evanjeliom a spoznali, že to nie je také „strašné“ ako sa nám možno niekedy zdá alebo ako sa nám nepriateľ snaží nahovoriť. Modlíme sa, aby to Pán v každom srdci zapečatil a aby deti mali túto smelosť i naliehavosť hovoriť evanjelium po celý svoj život.

Vava

Det'ský kútik

Milí kamaráti!

To, že poznáme Pána Ježiša je veľká výsada. Nie všetci ju dostali. Pán Ježiš nás povzbudzuje, aby sme jeho evanjelium, tú dobrú správu širili

aj ďalej. Nielen slovne, ale aj tým, ako sa správame.

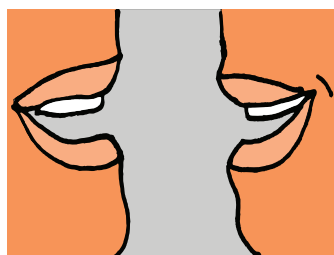
Prajem Vám, aby sa vám darilo svietiť v škole, doma, ale aj na ihriskách.

Vaša Martinka

Ж ϕ ↑ Φ Ρ Ξ α Δ β : Γ ϕ Σ ∞ Φ Ρ ϕ Π Φ α Θ Λ ϕ † ↑ Φ ∞ Ξ Ξ
 ϕ Λ α Ξ † ← Ψ ∞ Φ Φ ↑ Ξ π Ψ Φ α Δ ← β ↑ я Φ ∞ Ω Θ β ←
 † ∞ ↑ ϕ Д Φ π † ∞ ↑ ← . β Ξ Д Φ Ω → ↓ , → €

A C D Ď E É H CH I J K L M N O P R S Š T U V 1 5 6
 Ξ Π Ρ Σ Φ Θ Λ Γ Δ Ψ Ω α β π ϕ Ж Д † я ∞ ← ↑ → € ↓

Vieš zoradiť obrázky od 1 po 4 tak, aby to sedelo s veršom, ktorý si vylúštil?

Riešenie úloh pošlite na adresu redakcie do 31.12. 2012

Ahojte kamaráti!

Ako určite väčšina z vás vie, v októbri sme mali opäť spoločnú víkendovku. Mali sme sa véééééelmi dobre, ale mnohí z vás ste nám chýbali. Dúfam, že nabudúce sa pridáte k nám. No a aby ste trochu aj videli, čo sme robili, mám tu pre vás pár fotiek, ale zároveň je to aj hádanka. Viete uhádnuť, kto sa skrýva za šarkanmi, ktorých sme vyrábali? Správne odpovede od všetkých, ktorí na víkendovke neboli, čakáme na adrese redakcie Ohniska do 31.12. 2012.

Pozdravujeme vás a tešíme sa na vás nabudúce!!!

Vava a tím

foto 1

foto 2

foto 3

foto 4

Autor: RINGO	oborila sa na niekoho	2	meno moderá- torky Pa- riškovej	indická hmot. jednotka	On vie (tajnička).					
CrTe					knockaut	Pomôcky: etanol, Asola, non,door, Daka,tola	dolina	ruský výrobca motor. vozidiel	1	bývalá ŠPZ Žiliny
opát (čes.)						jav				
poľské mesto						rieka v Ghane brána (zastar.)				
metla na vyme- tanie pece										
spodná časť dolnej končatiny					posila palica pre chromých					
kód Talianska (Italy)				indiánska zbraň hodlala						pred- zvest' záchvatu (lek.)
poprevok			mimoriad- na schop- nosť (kniž.)							
podmienk. spojka			telurid chrómu dvere (angl.)					Európska únia Ábelov brat		
nestála							kura (čes.) dig.data acq.sys.			
mesto v Talian- sku						dáta (čes.) atak				
Pomôcky: Sanok, moa, Kamaz, porta	vyhynutý pštros. vták pofukova- lo				udivenie Emanuela (dom.)					buchot, hromot
dôveruj				etylalko- hol st.značka žiletiek						
Institut Pasteura			meno Ko- menského Adolf (dom.)					MOV Ru- munska francúz. zápor		
juhoamer. Indián							maďarský zápor solmizač. slabika			
voda po holení						časť ľudského tela				
dobrá vôňa						voňavé korenie				

Vylúštenú tajničku posielajte do 31.12. 2012 na adresu redakcie.
Jeden výherca dostane hodinky.

